

Gruppe 2.

Afdeling 14.

Lønningsforholdene for Statsbanerne, Postvæsenet, Telegrafvæsenet og Toldvæsenet er for den overvejende Del af Tjenestemændene ordnet ved Lov Nr. 113 af 27. Maj 1908 («Etatslønningsloven»); for visse ledende Stillinger indenfor de enkelte Etater er Lønningsforholdene fastsat i de særlige Styrelseslove, og endelig er Lønningen for enkelte, ret store Grupper af underordnede Tjenestemænd fastsat enten ved særlig Lov (Landpostbudene) eller ved administrative Bestemmelser paa Grundlag af Finanslovbevilling (Bane- og Telegrafarbejdere, Kontorister m. fl.).

Ved Opstillingen af Rammerne for de 4 Etaters Lønningsordning har Kommissionens Bestræbelser fra første Færd været rettet paa at sammendrage Etatslønningslovens 23 Lønningsklasser til færre.

Man er herved ikke alene gaaet ud fra, at en saa gennemført Nuancering, som de 23 Lønningsklasser giver Udtryk for, er unødvendig, men Bestræbelsen for en Simplificering paa dette Punkt hænger ogsaa sammen med Ønsket om visse Ændringer i Systemet.

Det er af Tjenestemændenes Organisationer gjort stærkt gældende — efter Kommissionens Mening med Rette — at det i Etatslønningsloven opbyggede System med de mange Lønningsklasser, hvoraf hver enkelt igen indeholder en Række Trin med 4-aarige Mellemløb, virker irrationelt og for Tjenestemændene særdeles ugunstigt.

Medens der for Bundstillingernes Vedkommende kan være god Begrundelse for at lade Lønnen stige gennem en Alderstillingsrække under Hensyn til Tjenestemandens stigende Behov og voksende Dygtiggørelse, er et saadant System mindre begrundet overfor Avancementsstillinger, som først naas i en modnere Alder, og det savner ganske Begrundelse, hvor Talen er om

egentlige Slutstillinger. I saadanne Stillinger, der ofte naas af Tjenestemanden i en mere fremrykket Alder og paa Grundlag af Kvalitetsvalg, er det naturligt straks at yde den Lønning, der anses som passende Vederlæg for Arbejdet og for øget Ansvar.

Kommissionens Forslag gaar derfor ud paa, at der i de egentlige Bundstillinger ydes 3 à 4 Alderstillæg, i de første Avancementsklasser 1 à 2, medens Lønnen i de øverste Lønningsklasser ydes uden Alderstillæg.

Et saadant System kræver imidlertid — i Modsætning til Etatslønningslovens System — at Begyndelseslønnen i den højere Klasse ligger over Slutlønnen i den lavere Klasse, samt en rimelig Afstand mellem Lønningsklasserne.

Ogsaa af denne Grund maa Antallet af Lønningsklasser indskrænkes.

Naar Kommissionen ikke destomindre er naaet til 18 Lønningsklasser, ligger dette i, at flere Tjenestemandsgupper, der tidligere har staaet udenfor Rammerne, er indført under disse. Saaledes omfatter den foreslaaede 1. Lønningsklasse udelukkende ledende Stillinger, som nu staaer udenfor Etatslønningslovens Rammer; den foreslaaede 17. Lønningsklasse omfatter Kontoristklassen og 18. Landpostbudene. Da endvidere 8., 9., 10. og 16. Lønningsklasse omfatter Bundstillinger, vil det ses, at der for de Lønningsklassers Vedkommende, som omfatter Avancementsstillingerne, er sket en betydelig Sammendragning.

Til 2. Lønningsklasse er henført ganske enkelte Stillinger af særlig Betydning fra nuværende 23. Lønningsklasse.

3.—5. Lønningsklasse svarer til Etatslønningslovens 23.—20. Klasse, idet 3. Lønningsklasse i det væsentlige indeholder Stillinger fra 23. og 22. Klasse, 4. fra 22. og 21. Klasse og 5. fra 21. og 20. Klasse. Naar man ikke skarpt har fulgt de tidligere